

PROP DE VOSALTRES

Mitjans de Comunicació i Any de la Misericòrdia

En aquesta Jornada eclesial dels Mitjans de Comunicació Social, m'atreveixo a abordar el tema de les relacions entre els referits mitjans i la comunitat cristiana. En massa ocasions fa la impressió que es donen l'esquena. O, el que és pitjor, es difonen sospites sobre les intencions de l'oponent. I gairebé sempre ressaltant el negatiu d'aquestes intencions. També és cert que en el si de les dues realitats s'han aixecat veus per sol·licitar, d'uns i altres, més objectivitat, transparència, equanimitat i respecte a les persones. Darrerament s'observa un esforç creixent per acostar postures, rebutjant la por i l'acusació sense fonament clar. Cada dia se sumen més persones a aquesta aproximació, que a tots beneficia. Renunciant a la proliferació d'al·lusions en què es demostra que l'Església té com a finalitat fonamental comunicar l'Evangeli del Senyor a tots, hem d'afirmar que aquest objectiu és bàsic i molt proper als mitjans de comunicació social, que cada dia informen dels esdeveniments que ocorren en la societat.

L'Església ho ha fet sempre i ha utilitzat els diferents mitjans que, al llarg de les diferents èpoques, ha tingut al seu abast: des dels grups escoltòrics de les façanes dels temples fins a les pintures dels retaules, des de l'ús exclusiu de la paraula fins als escrits en fulls dominicals o en profunds llibres d'estudi. També ha desitjat que la premsa actual, escrita o audiovisual, l'ajudés en la seva finalitat. Amb la informació i amb la denúncia, amb

les crítiques i amb les felicitacions. Tot afavoreix quan es busca millorar la societat i respectar la dignitat de la persona. En aquest sentit, estem agermanats i, com a tals, hem d'actuar.

Ja fa cinquanta anys que la nostra Església celebra una Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. Amb un lema, amb un missatge del Papa i amb molts professionals dedicats a unir tasques i esforços, aquesta jornada se celebra en la diada de l'Ascensió del Senyor, un diumenge de maig, quan Jesús mana als seus deixebles sortir de Jerusalem i comunicar al món sencer tot el que els havia ensenyat.

En aquest any, per la seva especial significat jubilar, s'ha volgut unir dues paraules, comunicació i misericòrdia, amb un afegit que el qualifica: una trobada fecunda. El missatge del papa Francesc manifesta clarament la voluntat de crear ponts, afavorir la trobada i la inclusió, triant paraules i gestos que ajudin a superar incomprendiments, a curar memòria ferida i a construir pau i harmonia. Ens convida a tots a descobrir el poder de la misericòrdia, pensant en les persones concretes i en els pobles. Que la nostra manera de comunicar mai expressi l'orgull superb del triomf. Amonestar o denunciar, però que el nostre objectiu primordial sigui afirmar la veritat amb amor. Comunicar vol dir compartir i, per aconseguir-ho, es necessita escoltar i acollir.

Que aquesta jornada anual ens permeti a tots aprofundir en la veritat i deixar tota sospita insana, que solem atribuir a «l'altre».

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Trobada interdiocesana del Clergat a Vic

El bisbe Salvador i una trentena de preveres i diaques de la nostra diòcesi van participar el passat 11 d'abril, en el marc de l'Any de la Misericòrdia i de la commemoració del centenari de la mort del Venerable Dr. Josep Torras i Bages, en la Jornada interdiocesana del Clergat, celebrada a Vic.

Presidits pel cardenal Beniamino Stella, prefecte de la Congregació per al Clergat, hi van assistir tots els bisbes de la CET, així com alguns bisbes emèrits, els bisbes auxiliars de Barcelona i Terrassa, l'abat de Poblet, Octavi Vilà, el prior de Montserrat, Ig-

nasi M. Fossas, i més de 450 preveres i diaques de tot Catalunya.

El primer acte de la jornada es va celebrar al teatre l'Atlàntida amb la salutació als presents del bisbe de Vic, Romà Casanova. Tot seguit, l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, en la seva intervenció, va lloar la figura del Venerable Dr. Torras i Bages, després de la qual es va estrenar un vídeo biogràfic sobre la seva figura.

Per la seva part, el cardenal Beniamino Stella, fent-se ressò de les catequesis i homilies del Papa, va presentar els preveres com els anunciadors de la misericòrdia de Déu, i, recordant

la bellesa del seu primer encontre amb Jesús, els va escollir perquè, al seu torn, siguessin missatgers d'aquesta misericòrdia.

L'Eucaristia es va celebrar a la Catedral de Sant Pere i, com a cloenda de la jornada, el dinar de germanor es va fer al recinte firal El Sucre.

L'ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

El passatge de la dona adúltera

El passatge de l'Evangeli de St. Joan, de la dona adúltera, ens presenta una persona que ha comès aquesta falta i que, a més, ha estat agafada «in fraganti». És a dir, no té defensa possible, no es pot excusar, ha estat sorpresa.

Aquest mateix passatge també ens parla de la justícia de Déu, de l'amor i de la misericòrdia del Pare.

Segons la justícia dels homes, aquesta dona ha comès un pecat i per tant mereix un càstig. En cap moment, en el text, la gent es pregunta el perquè ha comès aquesta falta; simplement la declaren culpable i la volen condemnar. La dona, a part d'haver estat sorpresa en aquest pecat, és escridassada i apallissada públicament enmig de tothom. La utilitzen per veure si poden agafar a Jesús en una mala expressió, en un judici contrari a la llei de les tradicions.

Jesús no entra en aquest joc. Calla, fins que arriba el moment de posar en evidència la duresa del cor humà: «qui sigui pur, que llenci la primera pedra; qui sigui perfecte i es cregui superior als altres, pot començar a fer-ho». Naturalment tothom marxa.

És preciós veure en aquest text com Déu respecta la persona; en cap moment Jesús mira aquella dona. Només en el moment que queden sols (des de la intimitat) comença el diàleg. Jesús es posa dret, va cap a ella (és Déu qui té la iniciativa en el perdó), l'acull i li pregunta no què ha fet, ni perquè ho ha fet, sinó que li diu: «qui t'ha condemnat?»

I la dona contesta: «Ningú, Senyor!» Ella és conscient del seu pecat, però Jesús, sabent de la seva limitació, l'agafa i li diu: «Torna-te'n cap a casa, jo tampoc et condemno.»

Aquesta és la manera com Déu tracta les persones; des de la intimitat i el respecte més profund. No condemna ni jutja, sinó que salva, perdona i crida a refer el camí. Torna-te'n cap a casa; reps el perdó de Déu, cal ara també rebre el perdó de l'altre, el perdó de la humanitat.

Tant de bo nosaltres fóssim capaços de tractar així els altres, amb aquesta misericòrdia i bondat.

Mn. Víctor Martínez

Celebració a la Parròquia de Santa Maria Magdalena

Del 8 al 10 d'abril, la Parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida ha estat de festa. El motiu ha sigut la celebració de la seva patrona.

Durant aquests tres dies, els fidels de la Unitat Pastoral, formada per les parròquies del Pilar i de la Magdalena, van viure tres moments importants. Tot per commemorar aquella que l'Església anomena «Apòstol dels apòstols», Maria Magdalena.

La seva figura, estretament relacionada amb l'esdeveniment pasqual, explica el «perquè» d'aquesta

celebració en el temps de Pasqua, quan en realitat l'Església la celebra el dia 22 de juliol. D'altra part, donat que en el mes de juliol molts fidels estan de vacances, el Consell de la Unitat Pastoral va decidir celebrar-la el tercer diumenge de Pasqua, per donar a aquesta festa la importància que té en el cor i en la vida de tota la comunitat parroquial i del barri.

El dia 8 hi hagué la projecció de la pel·lícula titulada *El cielo existe*, presentada per Mn. Carles Sanmartín. La pel·lícula ens va reintroduir en el misteri pasqual, en un dels pilars de

la nostra fe: la vida eterna, la vida després de la mort.

Després de la projecció, Mn. Carles Sanmartín ens exhortà a creure-hi, en una vida després de la mort, en l'existència del cel, segons la promesa del Senyor Jesús.

El dissabte 9, vam assistir a una conferència de Mn. Ramon Prat, amb el tema: «Maria Magdalena, icona de la Pasqua». En la seva exposició, ens va fer descobrir que la clau de la fidelitat fins a la Creu, tant de Maria Magdalena, com de la Verge Maria, de sant Joan i de tots els sants, és l'amor incondicional a Crist; un amor que s'ha d'experimentar a través de la misericòrdia de Déu per poder ser-ne testimoni. Tot seguit, vam gaudir d'un concert ofert per la Coral l'Estel del Cercle de Belles Arts, sota la direcció de Gemma Naranjo.

El punt final va ser la missa, presidida pel nostre bisbe, Mons. Salvador Giménez, concelebrada per tots els mossens de la Unitat Pastoral, i cantada per la coral Schola Cantorum de l'Ateneu popular de Lleida, dirigida per Enric Navas.

Mn. Robert Louan

Reunió de l'àrea d'Evangelització

L'àrea d'Evangelització del Bisbat de Lleida s'ha reunit, recentment, en el marc de les trobades periòdiques d'aquesta xarxa, aglutinadora de les delegacions, els moviments i les entitats de la diòcesi que treballen per difondre l'Evangeli.

El vicari general de la diòcesi, Ramon Prat, va presidir aquesta trobada junt amb la responsable de l'àrea d'Evangelització, Mònica Cabezeulo. Els participants van valorar positivament la primera trobada entre representants de l'àrea i

el Sr. Bisbe. Els assistents van poder explicar la situació actual de cada entitat i delegació, així com com-

partir els projectes de les diferents entitats, preparats per als mesos vinents.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El nom de Déu és el Misericordiós

En la Sagrada Escripura, el Senyor és presentat com «Déu misericordiós». Aquest és el seu nom, mitjançant ell ens revela, per dir-ho així, el seu rostre i el seu cor. Ell mateix, com ens diu el Llibre de l'Èxode, revelant-se a Moisès s'auto-defineix així: «El Senyor! Déu compassiu [misericordiós] i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor» (34,6).

El Senyor és misericordiós: aquesta paraula evoca una actitud de tendresa, com la d'una mare envers el seu fill.

Després està escrit que el Senyor és «compassiu», en el sentit que té la gràcia, que té compassió i, en la seva grandesa, s'inclina sobre el qui és feble i pobre, sempre preparat per acollir, per comprendre, per perdonar.

Aquest Déu misericordiós també es diu que és «lent per al càstig», literalment, «de respiració llarga», és a dir amb la respiració profunda de la paciència i de la capacitat de suportar.

I finalment, el Senyor es proclama «ric en l'amor (i en la fidelitat).»

Una fidelitat sense límits: aquesta és l'última paraula de la revelació de Déu a Moisès.

Aquest Déu misericordiós és fidel en la seva misericòrdia.

En aquest Jubileu de la Misericòrdia, confiem-nos totalment a ell, i experimentem la joia de ser estimats per aquest «Déu compassiu [misericordiós] i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor [i en la fidelitat].»

(Dimecres, 13 de gener de 2016)

Pelegrinatge jubilar de les parròquies de la Perifèria

El diumenge 10 d'abril, l'arxiprestat Perifèria va celebrar el Jubileu de la Misericòrdia a l'església parroquial de la Granadella. Més de 40 pelegrins de les diferents parròquies hi hem assistit.

L'acte començà amb la participació a la missa dominical de la parròquia, on el seu rector, Mn. Jaume Melcior, donà la benvinguda i agraià la visita als pelegrins. Com a primer grup diocesà que pelegrinava fins allà, els convidà a viure-ho com el què és, un any de gràcia, tot referint-se al Sant Crist de Gràcia que presideix l'altar.

Acabada l'eucaristia, tothom pujà al cambriol a fer un petó a la imatge del Sant Crist de Gràcia. Tot seguit, el Sr. Josep Martí els explicà la història i tradició de les imatges dels dos santcrists i de la Mare de Déu dels

Dolors que hi ha al temple, a qui vesteixen de festa el Diumenge de Resurrecció per significar la joia de la Pasqua. Llavors, en processó, la imatge es troba amb la Custòdia, expressió del Crist ressuscitat.

Posteriorment, el dinar tingué lloc als locals que hi ha al costat de l'er-

mita de Sant Antoni. En aquest mateix lloc, Mn. Daniel Turmo, un dels tres missioners nomenats pel papa Francesc per al Jubileu, impartí una xerrada sobre el sentit i les conseqüències de l'any de gràcia, fent notar com totes les obligacions bíbliques del Jubileu són de caire social: alliberació dels esclaus, condonació dels deutes, etc. Incidí, també, en el doble camí de la misericòrdia que cadascú ha de fer: el camí espiritual o camí interior, de perdonar, no judicar, no condemnar, així com el camí exterior, expressat en les obres de misericòrdia actualitzades.

Per últim, es donà l'oportunitat de celebrar el sagrament del Perdó, per als qui el van voler rebre en aquell moment.

Conxita López Torres

REFLEXIONS

«Vés, i tu fes igual»

Siguem sincers, el papa Francesc, tornant de l'illa de Lesbos amb una colla de refugiats, no solament ens interpel·la, també ens espanta. Sabem que la fraternitat cristiana no fa distincions d'origen, races o nivell social. Sabem que una de les paràboles més citades de l'Evangeli de Lluç és la del Bon Samarità. Recordem-la. Davant la desgràcia d'un desconegut que ha quedat malferit en un camí, el samarità en té cura, el porta a l'hostal i paga les despeses de la seva recuperació. No és casual que dos religiosos (un sacerdot i un levita) s'hagin desentès del desconegut. El samarità, jueu de lleialtat discutible, és l'únic que l'ajuda sense escatimar-hi temps, dedicació i diners. «Vés, i tu fes igual», diu Jesús per tota conclusió.

Bergoglio actualitza la paràbola del Bon Samarità i ens interpel·la. Però també ens espanta. Voldríem acollir tota aquesta gent que fuig de guerres i desgràcies, però ens fa por quedar diluïts per les onades migratòries, ens fa por imaginar una Europa transformada per les mareas d'immigrants. Aquestes pors, ben legítimes, pertanyen a la política. Els governants fan equilibris entre la raó humanitària i la raó d'Estat. Els estats fan equilibris, però l'amor no en pot fer. La diferència entre el món actual i el cristianisme és molt estrident. El nostre temps persegueix per damunt de tot el plaer, la possessió i el benestar material, en canvi el cristianisme només té un propòsit: l'amor. Cristianisme i món actual són com aigua i oli. Crist és així de radical: «Deixa-ho tot i segueix-me.»

Antoni Puigverd

Celebració de la Pasqua a Soses

Els nens i les nenes de Soses que s'estan preparant per rebre la Primera Comunió van celebrar la Pasqua el passat 9 d'abril, a l'ermita de Sant Miquel. Acompanyats de les seves catequistes i del mossèn de la parròquia, Héctor Fernández, van gaudir de la tarda tot participant en les diferents activitats. Se'ls va explicar el valor de ser llum del món per viure la resurrecció i se'ls va ajudar a viure el seu propi compromís com a infants en el seu medi.

AGENDA

► Diumenge, 8 de maig:

- Jornada mundial dels Mitjans de Comunicació Social.
- 10 h, Trobada nacional del MCP i CC (Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya), a les Obagues.
- 17.30 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Parròquia de Juneda.

► Dimarts, 10 de maig:

- Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat.

► Dimecres, 11 de maig. Sant Anastasi:

- 11 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.

► Dijous, 12 de maig:

- 16 h, Visita del Sr. Bisbe al Col·legi Mare de Déu de Montserrat de les Borges Blanques.

► Dissabte, 14 de maig:

- Sortida de l'Hospitalitat de Lourdes a Montserrat.
- 20 h, Eucaristia de la Pentecosta a la Parròquia del Santíssim Salvador de Pardinyes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (lit. hores: 3a setmana) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16, 29-33]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Albergato, bisbe.

10. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damiàn de Molokai, prev.

11. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978);

santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats a Roma, mrs.; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de La Calçada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bètharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.

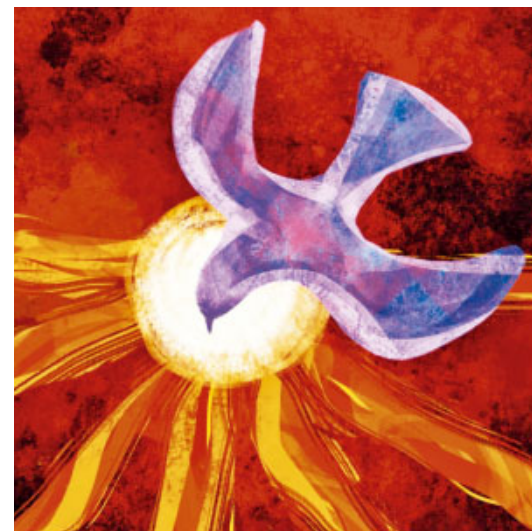
14. ■ Dissabte [Fets 1,15-17. 20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, verge seglar; sant Pasqual I, papa; la Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió.

15. □ Diumenge vinent, Pentecosta [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i màrtir; santa Joana de l'Estonnac, religiosa viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN 1607); sant Eufrasi, bisbe i màrtir.

L'Ascensió del Senyor

COMENTARI

D'aquí a pocs dies sereu batejats amb l'Esperit Sant

Després del Ministeri públic i quan *als Apòstols se'ls ha aparegut durant quaranta dies donant-los proves que era viu*, ara li pregunten: *Senyor, restablireu ara la reialesa d'Israel?* Davant pregunta tan descoratjadora, Jesús respon: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem i fins als límits més llunyans de la terra.*

Jerusalem és la primera etapa del testimoniatge. Per això cal *no allunyar-se de Jerusalem* i no abandonar la Comunitat; *esperar la Promesa* amb esperança filial en el Pare-Déu; i acollir el do diví amb què *sereu revestits del poder de Dalt*.

Heb dedica la part central a presentar Crist com perfecte i consagrat *Gran Sacerdot* mitjançant el culte nou del sacrifici del seu propi cos *ofert una sola vegada com a víctima per abolir el pecat*. Per això *la sang de Jesús ens permet d'entrar confiadament al lloc santíssim*. Perquè Jesús *va prendre damunt seu els pecats de tots*, fent realitat l'estil del Servent del Senyor d'Is 53,12.

Així ha inaugurat l'entrada obrint-nos un camí nou i viu.

En conseqüència *presentem-nos-hi amb tota la fe d'un cor que no enganya i mantinguem ferma l'esperança que ens dona la fe que professem*: Déu compleix fidelment.

El Ressuscitat, que *obre als deixebles el cor per comprendre les Escriptures* (v. 45), els recorda: *«El Messies havia de patir i ressuscitar al tercer dia; i calia predicar en nom d'Ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats.»*

El projecte salvador de Déu reclama l'obra de Jesús (*patir i ressuscitar*) i també l'acció dels seus deixebles (*predicar la conversió i el perdó*).

La missió realment divina de ser testimonis engrescadors del Ressuscitat necessita força divina. Per això Jesús els promet:

«Jo us enviaré el do que el Pare ha promès», sense el qual l'objectiu seria mera utopia.

Als deixebles de Crist, d'ahir i d'avui, què els cal fer? *No moure's de la Ciutat* i no abandonar la Comunitat, *fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de Dalt*.

El poder transformador de l'Esperit Sant, quan és acollit de cor per la Comunitat com a do de Déu, fa dels seus membres *testimonis* fidels del Ressuscitat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / Rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa imensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portant amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(He 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os conceda espíritu de sabiduría que os revele un conocimiento profundo de él; que ilumine los ojos de vuestro corazón, para que conozcáis cuál es la esperanza de su llamada, cuál la riqueza de la gloria de su herencia otorgada a su pueblo y cuál la excelsa grandeza de su poder para con nosotros, los creyentes, según la fuerza de su poderosa virtud, la que ejerció en Cristo resucitándolo de entre los muertos, sentándolo a su derecha en los cielos por encima de todo principado, potestad, autoridad, señorío y de todo lo que hay en este mundo y en el venidero; todo lo sometió bajo sus pies y a él lo constituyó cabeza de la Iglesia por encima de todas las cosas; la Iglesia es su cuerpo, la plenitud de todo lo que existe.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 24,46-53)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: «Estaba escrito que el Mesías tenía que sufrir y resucitar de entre los muertos al tercer día, y que hay que predicar en su nombre el arrepentimiento y el perdón de los pecados a todas las naciones, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de estas cosas. Sabed que voy a enviar lo que os ha prometido mi Padre. Por vuestra parte quedaos en la ciudad hasta que seáis revestidos de la fuerza de lo alto». Los sacó hasta cerca de Betania. Levantó las manos y los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos y subió al cielo. Ellos lo adoraron y se volvieron a Jerusalén llenos de alegría. Estaban continuamente en el templo bendiciendo a Dios.